

Ejendomsretten, som bør fuldt erstattes. Kystejereren faar ind paa sin Ejendom ny Naboer og vil i de fleste Tilfælde være nødt til at frahegne det Areal, Fiskerne have faaet Brugsret over, thi kun herved kan han nogenlunde sikre sig imod ubeføjet Færdsel af Fiskerne udenfor det Areal, der er stillet til disses Raadighed, ligesom han maa værges sig imod den Erstatning, han kan blive nødt til at udrede for den Skade, hans løsgaaende Heste og Kvæg kunne foraarsage paa Fiskernes ophalede Baade og deres Redskaber og Garn. Naar Lovforslaget ordner den Erstatning, som Kystejereren skal have for Afsavn af Areal og for Ulemper, ved en Kendelse af Strandsynsmænd for 5 Aar ad Gangen, saa er sikkert i de fleste Tilfælde i Kendelsen indbefattet Udgifter til Hegn, da der ved Etableringen af saadanne som Regel kommes billigst over Erstatning for Ulemper, hvilken som oftest vil være større end Erstatning for Afsavn af Areal. Ved en aarlig Afbetaling af den 5 Aars Erstatning, Strandsynsmændene have fastsat, kan Kystejereren blive brøsthølden, hvis Fiskerne af en eller anden Grund forlade Pladsen eller blive ude af Stand til at udrede den aarlige Afgift, før de 5 Aar ere omme, thi Hegnsomkostningerne ere først dækkede, naar den Tid er omme. Desuden er Mindretallet af den Mening, at der ingen Grund er til at gøre det lettere og mindre bindende for Fiskerne, end den nugældende Lov fastsætter, for ved Ekspropriation at erhverve Brugsret over andens Ejendom. Ekspropriationsret er noget, der kun bør bruges efter nøje og moden Overvejelse, og aldrig, uden at den, fra hvem der eksproprieres, faar *sikker* og fuld Erstatning for Afsavn og Ulempe.

Et *Mindretal* (Lewinsky) har den Opfattelse, at der ikke vil kunne bygges en blot nogenlunde brugbar Fiskerilov paa et Forslag, der, som det foreliggende, hviler paa ensartede detaillerede Bestemmelser, som med ganske enkelte Undtagelser skulle gælde for alle vore Farvande uden

Hensyn til disses højst forskellige Karakterer og til de enkelte Fiskearters deraf følgende store Uensartethed i de forskellige Vand.

Mindretallet mener, at en Fiskerilov, der skal kunne gøre nogenlunde Fyldst, saaledes at den ikke virker hemmende paa Fiskeriets Udvikling eller til ingen Nytte generer Fiskerne i Udøvelsen af deres Erhverv, maa formes saaledes, at Vandene deles i forskellige Grupper efter deres særlige Karakter, og at der for hver af disse Grupper gives særlige Bestemmelser med Hensyn til Redskaber og deres Anvendelse, til Fisketider og til Størrelsen af den Fisk, der maa ilandbringes og sælges osv.

Naar Mindretallet ikke stiller Forslag i den Retning, har det ikke sin Grund i, at det er tilfreds med det forelagte Lovforslag; men Mindretallet er klar over, at Regeringen neppe vil gaa med til at gennemføre en Lov, der hviler paa helt andre Principper end det foreliggende Lovforslag, som jo væsentlig er i Overensstemmelse med det af Fiskerikommissionen udarbejdede Forslag til Fiskerilov, og som fastsætter ensartede Regler for Fiskeriet paa saa godt som alle Omraader.

Medens Mindretallet har kunnet gaa med til enkelte af Flertallets Ændringer, har det paa flere Punkter indtaget en Særstilling og stiller saaledes til § 6 om Aalegaardsfiskeriretten en Række Ændringer, Nr. 11—17, der tilsigter at give de fri Fiskere væsentlig de samme Rettigheder til Fiskeri efter Blankaal, som de have haft i Henhold til Christian den 5tes Danske Lov 5—10—43, men som ved en uheldig Redaktion af vedkommende Paragraf i Fiskeriloven af 5. April 1888 er bleven dem frataget, sikkert uden at det har været Lovgivningsmagtens Mening, da Loven blev given. Mindretallet mener, at naar Grundejerne faa en endda noget mere udvidet Ret, end de have ifølge Christian den 5tes Danske Lov, til at fiske Blankaal med det Redskab Aalegaarden, som har været benyttet fra Arilds Tid, bør i øvrigt den fri Fisker ligestilles med dem med Hensyn til Fangst af Blankaal.